

AKATIST K PRESVÄTEJ BOHORODIČKE NA POČEST' JEJ DIVOTVORNEJ KLOKOČOVSKEJ IKONY

Kňaz: Požehnaný Boh náš teraz i vždycky, i na veky vekov.

Lud: Amen.

Čtec: Sláva tebe, Bože náš, sláva tebe.

Lud: Kráľu nebeský, Utešiteľu, Duchu pravdy, * ktorý si všade a všetko naplňuješ, * poklad dobra a darca života, * príď a prebývaj v nás, * očisť nás od každej poškvŕny * a spas, Dobrotivý, naše duše.

Čtec: / *Lud:* Svätý Bože, svätý Silný, svätý Nesmrteľný, zmiluj sa nad nami. (3x)

Lud: Sláva Otcu i Synu, i Svätému Duchu.

Čtec: I teraz, i vždycky, i na veky vekov. Amen.

Lud: Presvätá Trojica, zmiluj sa nad nami. * Pane, očisť nás od našich hriechov. * Vládca, odpusť nám naše neprávosti, * Svätý, príď a uzdrav naše slabosti pre svoje meno.

Čtec: Pane, zmiluj sa. (3x)

Lud: Sláva Otcu i Synu, i Svätému Duchu.

Čtec: I teraz, i vždycky, i na veky vekov. Amen.

Lud: Otče náš, ktorý si na nebesiach, * posväť sa meno tvoje, * príď kráľovstvo tvoje, * buď vôľa tvoja ako v nebi, tak i na zemi. * Chlieb náš každodenný daj nám dnes * a odpusť nám naše viny, * ako i my odpúšťame svojim vinníkom, * a neuveď nás do pokušenia, * ale zbav nás zlého.

Kňaz: Lebo tvoje je kráľovstvo a moc i sláva, Otcu i Synu, i Svätého Ducha, teraz i vždycky, i na veky vekov.

Kondák 1.

Tebe, láskavá Vládkyňa, Bohorodička, prinášame pieseň vd'aky a chvály. Viac než slová prihovárajú sa k nám tvoje slzy; nachádzame v nich posilu, útechu i odvahu. Zastávaj sa svojho ľudu, aby ti mohol stále spievať: Raduj sa, Matka plačúca, ale neopúšťajúca!

Raduj sa, * Matka plačúca, ale neopúšťajúca!

Ikos 1.

Anjelské zástupy sa skláňajú pred tvojou krásou, Bohorodička Panna; nádherou svojej duše prevyšuješ všetko pozemské i nebeské tvorstvo, preto ťa ono zvelebuje a z hĺbky srdca spieva:

Raduj sa, všetko tvorstvo ťa pozdravuje.

Raduj sa, lebo ťa velebia všetky pokolenia.

Raduj sa, veď celé nebo sa s tebou raduje.

Raduj sa, hriešnym jasný prísl'ub spasenia.

Raduj sa, tak znejú hymny vznešené.

Raduj sa, ozdoba kniežat a vladárov.

Raduj sa, keď sú naše srdcia nadšené.

Raduj sa, rodička Kráľ'a kráľ'ov.

Raduj sa, * Matka plačúca, ale neopúšťajúca!

Kondák 2 .

Bieda, hlad a súženie doľahli ako ťažký mrak na celé Uhorsko. Ničivý mor nenávisti a náboženskej neznašanlivosti postavil proti sebe rodných bratov, otca proti synovi a šľachtu proti cisárovi. Ale najviac zo všetkých trpel biedny a z každej strany bitý ľud, čo v nádeji na lepšie časy volal k Bohu: Aleluja.

Aleluja, aleluja, aleluja.

Ikos 2.

Cítiac, že si matkou, ktorá zmieruje medzi sebou rozhádané deti, utiekal sa skleslý ľud k tebe, Bohorodička, lebo viera mu od dávnych dôb vravela a skúsenosť ho naučila, že nik od teba neodchádza opustený či nevypočutý; preto sa aj my, povzbudení touto stáročnou skúsenosťou, odvažujeme spievať:

Raduj sa záštita ľudského rodu.

Raduj sa, zmierovateľka rozhádaných.

Raduj sa, lebo rozdávaš živú Vodu.

Raduj sa, tešiteľka životom sklamaných.

Raduj sa, liečivý nápoj na horké trápenia.

Raduj sa, hojivá náplasť na všetky rany.

Raduj sa, učiteľka duchovného snaženia.

Raduj sa, lebo otváraš milosrdenstva brány.

Raduj sa, * Matka plačúca, ale neopúšťajúca!

Kondák 3.

Do Božieho chrámu sa na hlas zvona ako obvykle pobral veriaci ľud, aby vzdal Bohu chválu, ktorá patrí len jemu jedinému. Vždycky ho s láskou uctieval a klaňal sa mu, no najmä v dobe, ktorá bola pre každého časom veľkej skúšky; vtedy mu ešte vrúcnejšie a naliehavejšie prevolával: Aleluja.

Aleluja, aleluja, aleluja.

Ikos 3.

Ešte sa len začali modliť veriaci, keď náhle vo svetle sviece uzreli ligotajúce sa slzy na tvojej ikone, presvätá Panna; nevedeli, či je to skutočnosť alebo prelud, no bázeň i strach ich celkom prenikli. Jeden na druhého nechápavo pozerali a spytovali sa, čo za znamenie im Boh posielal, a my, poznajúc v tebe starostlivú matku, takto ťa pozdravujeme:

Raduj sa, od zeme k nebu týčiaci sa rebrík Jakuba.

Raduj sa, horiaci ker, čo svoju zeleň nestráca.

Raduj sa, Záchrankyňa, keď nám hrozí záhuba.

Raduj sa, pokojný prístav, keď búrka vášní buráca.

Raduj sa, postrach satana a všetkých démonov.

Raduj sa, v temnotách úzkosti žiarivá pochodeň.

Raduj sa, lebo poskytuješ materinský domov.

Raduj sa, krásou jasnejšia ako deň.

Raduj sa, * Matka plačúca, ale neopúšťajúca!

Kondák 4.

Fanatické vojská znepriateľených strán pustošili krajinu a s nikým nemali zľutovania. Kde totiž rinčia zbrane a tečie krv, ľudské srdce chladne, zrak sa zahmlieva a svedomie otupuje. Takto znecitlivení vojaci vtrhli do malej drevenej cerkvi v Klokočove, no neobmäkčila ich ani skutočnosť, že veriaci nábožne spievali: Aleluja.

Aleluja, aleluja, aleluja.

Ikos 4.

Gurážou poháňaní vojaci zbadali, že po tvojej tvári, dobrotivá Matka, stekajú slzy, ale ich zúrivosť prehlušila akékoľvek ohľady a city. Namiesto úcty, ktorú ti mali prejavíť, vytrhli tvoju ikonu, hodili ju na zem a s démonským rehotom po nej šliapali. Za nich i za tento bezbožný skutok ťa, Bohorodička, odprosujeme a úctivo ti spievame:

Raduj sa, slziaca Matka, hoci si znášala pohanu.

Raduj sa, plačúca spolu s biednym ľudom.

Raduj sa a prilož liek na každú ranu.

Raduj sa a chráň pred bezbožným bludom.

Raduj sa a nedaj našim srdciam skamenieť.

Raduj sa, príklad viery a svätosti.

Raduj sa a pomáhaj všetky hriechy oželiť.

Raduj sa, záhrada plná rajskej sladkosti.

Raduj sa, * Matka plačúca, ale neopúšťajúca!

Kondák 5.

Hrubá a besnejúca zloba vojakov sa nijako nedokázala nasýtiť. Nestačilo im, že tvoju ikonu pošliapali; jeden z vojakov ju dobodal a ona vtedy začala vydávať ešte hojnejšie prúdy slz. Lenže ľudské srdce, ktoré sa už zmenilo na skalú, nedokázalo ani pri tak silnom znamení zaspievať Bohu: Aleluja.

Aleluja, aleluja, aleluja.

Ikos 5.

Chudobný a sužovaný ľud už len z diaľky pozoroval, ako ich milovaný chrám horí v plameňoch. Bolo to zavŕšenie zloby a nenávisťi, čo nepoznala hraníc. Avšak tvoja ikona, láskavá Matka, nezhořela, lebo Pôvodca našej spásy chcel, aby práve cez ňu mnohí našli svoju záchranu, obrátenie i zmysel života. Z vďačnosti za Božiu priazeň a neopísateľné Pánove cesty takto ťa teraz chválime:

Raduj sa, vinič nesúci spásonosný stravec hrozna.

Raduj sa, voňavá ľalia z neplodnej Anny.

Raduj sa, radosť každému, kto viny pred Bohom dozná.

Raduj sa, oporný maják pre zasvätené panny.

Raduj sa, všetkými čnosťami žiariaca.

Raduj sa, Rodička Slnka spravodlivosti.

Raduj sa, za nás Syna stále prosiaca.

Raduj sa, Prostredníčka Božích milostí.

Raduj sa, * Matka plačúca, ale neopúšťajúca!

Kondák 6.

Iba tvoja divotvorná ikona, Bohorodička Panna, neskončila v ničivých plameňoch ohňa, ale po krátkom pobyte v Prešove našla svoje miesto na mukačevskom hrade, kam ju priniesla a v hradnej kaplnke s nábožnou úctou uložila grófka Žofia, aby mohla pred ňou denne spievať Bohu: Aleluja.

Aleluja, aleluja, aleluja.

Ikos 6.

Jasné svetlo viery a kajúci duch prenikli hradnú pani Žofiu, ktorá vrúčne odprosovala Boha za hriechy svojho manžela aj svokra, a tvoju ikonu, nezahanbiteľná Zástankyňa kresťanov, dala ozdobiť množstvom drahých kameňov, perál a korunami, aby aj takto navonok ukázala, že viac než ona, odteraz ty budeš paňou mukačevského panstva, hodná všetkej chvály a úcty, lebo si porodila Vykupiteľa našich duší, za čo ťa s láskou takto pozdravujeme:

Raduj sa, drahocenný poklad podkarpatskej zeme.

Raduj sa, mukačevskej cirkvi pýcha a ozdoba.

Raduj sa, lebo nás prijímaš vždy, keď len chceme.

Raduj sa, plná Božích darov vznešená nádoba.

Raduj sa zbožnej šľachty sláva a opora.

Raduj sa srdciam chudobných vždy premilá.

Raduj sa, tíšiaca príboje búrneho mora.

Raduj sa, Vládkyňa láskavá a spanilá.

Raduj sa, * Matka plačúca, ale neopúšťajúca!

Kondák 7.

Kde sa rozmnožil hriech, ešte väčšmi sa rozhojnila milosť, napísal apoštol Pavol. Povzbudzovaná týmito slovami, nábožná grófka Žofia pokračovala ďalej v dobročinných a kajúcich skutkoch. Preto okrem draho zdobenej ikony dala v Košiciach postaviť chrám na mieste, kde na príkaz jej svokra po neľudsky strašných mukách vyhasli životy troch košických mučeníkov, aby sa tam, kde predtým zúrila ľudská i diabolská zloba, odteraz vznášal k nebu spev: Aleluja.

Aleluja, aleluja, aleluja.

Ikos 7.

Lsťou oklamaná a po troch rokoch obliehania mukačevského hradu vyčerpaná jeho nová pani, grófka Helena, sa vzdala a tak po nútenom odchode do vyhnanstva i so svojím manželom Imrichom, aj tvoja predrahá ikona, Bohorodička ocitla sa v tureckej Nikomédii, kde si ich sprevádzala nielen ako ich rodinný majetok, no predovšetkým ako Matka, ktorá sama s dieťaťom i Jozefom okúsila nútený útek do Egypta a život v ňom, preto ťa pozdravujeme ako tú, čo poznala strasti vyhnanstva a takto spievame:

Raduj sa, dobrá spoločníčka na ceste do vyhnanstva.

Raduj sa, morská hviezda, čo vedie plaviacich sa po mori.

Raduj sa, neklamná opora v záplave pohanstva.

Raduj sa, radkyňa každému, kto sa s hriechom borí.

Raduj sa, nádoba s balzomom ľúbeznej vône.

Raduj sa, zo všetkých žien najčistejšia.

Raduj sa a maj nás pod ochranou tvojho plášťa tône.

Raduj sa, koruna mučeníkov najvzácnejšia.

Raduj sa, * Matka plačúca, ale neopúšťajúca!

Kondák 8.

Milostivá Vládkyňa, aj keď sa tvoja pôvodná ikona už nikdy nevrátila na miesto, kde kedysi slzila, tvoj verný ľud na túto udalosť nikdy nezabudol, preto vrúčne túžil mať aspoň jej vernú podobu. Jeho starostlivá ochrankyňa, matka a cisárovná Mária Terézia, tejto túžbe láskavo vyhovela a kópiu ikony poslala do Prešova, aby z nábožných srdc opäť vytrysklo radostné Aleluja!

Aleluja, aleluja, aleluja.

Ikos 8.

Naozaj veľkou pýchou Prešova sa stala tvoja ikona, dôstojne chránená v budove mestského magistrátu, keď následne po viac ako sto rokoch ju biskup Ján s veľkou úctou uložil v biskupskej kaplnke a na tvoje veľké sviatky, drahá Matka, vystavoval k verejnej úcte, aby ťa mohli zbožne pozdraviť a o pomoc prosiť zástupy veriacich, ku ktorým sa tiež pripájame a takto voláme:

Raduj sa, drahocenná perla Šariša.

Raduj sa, blízkeho Abova šperk trblietavý.

Raduj sa, diamant hornatého Spiša.

Raduj sa, Gemera drahokam jagavý.

Raduj sa, spievajú ti Beskydy i Karpaty.

Raduj sa, pejú polia zemplínskej roviny.

Raduj sa, znie Tatier pozdrav bohatý.

Raduj sa, šumia lány užskej nížiny.

Raduj sa, * Matka plačúca, ale neopúšťajúca!

Kondák 9.

opäť nastal čas bojov a krviprelievania. Prvá i druhá svetová vojna pustošili kraj a krv tiekla potokom. Mnohí vojaci padli, zanechajúc po sebe nešťastné vdovy a siroty. A práve k nim prišiel do Klokočova láskavý otec vdov a sirôt, blažený vladyka Pavol, aby ich slzy a trpké žiale pripojil k tvojim slzám, dobrotivá Matka, a aby so synovskou dôverou spievali spolu: Aleluja.

Aleluja, aleluja, aleluja.

Ikos 9 .

Preslávní rečníci, aj tí najmúdrejší, stoja bez hlasu, keď vidia, ako na rukách nosíš toho, ktorý sám všetko nesie a svojou božskou mocou udržia, lebo hľadiac na tvoju ikonu, na nežnú tvár i slzy na nej, Bohorodička Panna, všetko tvorstvo onemie a nenachádza slová. No hoci nám slová chabnú, srdce chce aj napriek tomu spievať a takto ťa velebiť:

Raduj sa, Panna, Božou mocou zatienená.

Raduj sa, Boží stánok vteleného Slova.

Raduj sa, nová Eva do nebies povýšená.

Raduj sa, záchrana hriešnika, čo začína odznova.

Raduj sa prorokmi zďaleka pozdravovaná.

Raduj sa, prítomná v starozákonných predobrazoch.

Raduj sa, v žalmoch Dávida ospevovaná.

Raduj sa, hrejivá neha v ostrých žití mrazoch.

Raduj sa, * Matka plačúca, ale neopúšťajúca!

Kondák 10.

Radosť a nadšenie, aké zavládli po rokoch vojny, Klokočov ešte nezažil. Blažený biskup Vasil' s nábožnou úctou korunoval tvoju ikonu, Najčistejšia, ako výraz vďaky za ukončenie vojny i ako úkon osobitného zasvätenia sa tebe a tvojmu Synovi, lebo len pod tvojou ochranou a tebou vedení dokážeme oddane spievať Bohu: Aleluja.

Aleluja, aleluja, aleluja.

Ikos 10.

Slávnostný odpust pritiahol do Klokočova tisícky veriacich v ten osudný rok, keď sa začal otvorený boj proti Cirkvi. Bola to akoby veľká rozlúčka s týmto požehnaným miestom, lebo mračná nenávisť a zloby sa začali zbíhať nad našou cirkvou a jej biskupmi, kňazmi i veriacimi, preto v divnej predtuche čohosi zlého s obavami, ale aj s nádejou spievali:

Raduj sa, nádej všetkých nezahanbiteľná.

Raduj sa, lebo zmierňuješ strach a obavy.

Raduj sa, spoločníčka v živote neoceníteľná.

Raduj sa, lebo odvraciaš diabla hnevu záplavy.

Raduj sa, plačúca, aj nám slzy zotieraš.

Raduj sa, tešiteľka sklúčených.

Raduj sa, v náručí si nás zovieraš.

Raduj sa, útecha pre vieru väznených.

Raduj sa, * Matka plačúca, ale neopúšťajúca!

Kondák 11.

Trýznivé ticho a clivota doľahli na celý kraj. Zmlkli zvony i spevy a sväté tajomstvá i nekrvavá obeta prestali, lebo nebolo toho, kto by ju prinášal. Kňazi sa ocitli vo vyhnanstve na ťažkých prácach a biskupi vo väzniciach. No hoci sa za nimi železné dvere žalára nadticho zatvorili, ich ústa neprestali šepkať: Aleluja.

Aleluja, aleluja, aleluja.

Ikos 11.

Už len po domoch, pri krížoch a na cintorínoch sa odvážni ľudia schádzali a tebe, Nepoškvrnená, so slzami spievali: „Nedaj nám zahynúť, vždy vernou Matkou buď!“ Vedia, že si nikdy nikoho neopustila ani neprehliadla jeho modlitby, predkladali ti svoje pokorné prosby a v očakávaní lepšej budúcnosti ťa takto pozdravovali:

Raduj sa, nebeská Matka pozemských sirôt.

Raduj sa, Vládkyňa verných a oddaných sluhov.

Raduj sa, lebo rozháňáš temné chmáry clivôt.

Raduj sa, prísľub nového života vyjadrený dúhou.

Raduj sa, nedobytná hradba prenasledovaných.

Raduj sa, lekárka chorobou a starobou trápených.

Raduj sa, liečiteľka hriechmi doráňaných.

Raduj sa, svieži prameň pre životom zmorených.

Raduj sa, * Matka plačúca, ale neopúšťajúca!

Kondák 12.

Veľký je náš Pán a veľmi mocný, lebo po búrke nechal vyjsť slnko a po smrti daroval svojmu ľudu vzkriesenie. Spolu s tebou, Presvätá Bohorodička, celá Cirkev radostne volá: „Veľké veci mi urobil ten, ktorý je mocný a sväté je jeho meno!“ Nech je za to všetko velebený a oslavovaný a nech k nebu neprestajne stúpa mohutný spev: Aleluja.

Aleluja, aleluja, aleluja.

Ikos 12.

Zakvitli lúky a nastala jar, ktorá rozveselila srdcia všetkých. Nový život, nová pieseň a nová nádej sľaby z hlbokého sna prebudili každého, kto na teba, dobrotivá Matka nikdy nezabudol a tvoju milostivú ikonu vždycky s láskou uctieval. Aj my ti chceme prejaviť veľkú vďaku i oddanosť a takto ťa radostne pozdraviť:

Raduj sa, veľká patrónka Zemplína.

Raduj sa, vytrvalá za nás orodovnica.

Raduj sa, Panna i Matka Božieho Syna.

Raduj sa, duchovných darov zlatá pokladnica.

Raduj sa a neopuť nás ani na chvíľu.

Raduj sa, dôvod našej radosti.

Raduj sa a ukáž nám tvár premilú.

Raduj sa a daj stálosť našej nestálosti.

Raduj sa, * Matka plačúca, ale neopúšťajúca!

Kondák 13. (Tento kondák sa berie 3 krát)

Prijmi, dobrotivá a láskavá Matka, túto našu úprimnú pieseň. Prinášame ti ju pred ikonou, ktorú si chránime ako drahocenný poklad. Žiadne perly ani drahé kamene nemajú pre nás takú cenu, ako tvoje slzy,

ktoré po nej kedysi stekali, lebo v nich sa ako v zrkadle odrážajú všetky naše bóle, starosti a túžby. I naďalej nás sprevádzaj a ochraňuj, aby sme ti nikdy neprestali spievať: Aleluja

Aleluja, aleluja, aleluja.

Ikos 1.

Anjelské zástupy sa sklánajú pred tvojou krásou, Bohorodička Panna; nádherou svojej duše prevyšuješ všetko pozemské i nebeské tvorstvo, preto ťa ono zveľbuje a z hĺbky srdca spieva:

Raduj sa, všetko tvorstvo ťa pozdravuje.

Raduj sa, lebo ťa vedia všetky pokolenia.

Raduj sa, veď celé nebo sa s tebou raduje.

Raduj sa, hriešnym jasný prísľub spasenia.

Raduj sa, tak znejú hymny vznešené.

Raduj sa, ozdoba kniežat a vládarov.

Raduj sa, keď sú naše srdcia nadšené.

Raduj sa, rodička Kráľa kráľov.

Raduj sa, * Matka plačúca, ale neopúšťajúca!

Kondák 1.

Tebe, láskavá Vládkyňa, Bohorodička, prinášame pieseň vd'aky a chvály. Viac než slová prihovárajú sa k nám tvoje slzy; nachádzame v nich posilu, útechu i odvahu. Zastávaj sa svojho ľudu, aby ti mohol stále spievať: Raduj sa, Matka plačúca, ale neopúšťajúca!

Raduj sa, * Matka plačúca, ale neopúšťajúca!

Modlitba

Dobrotivá, láskavá a milosrdná Matka, Presvätá Bohorodička, už po stáročia veriaci ľud uctieva s láskou tvoju ikonu na posvätnom mieste, kde kedysi zázračne slzila. V tých slzách na ikone sme spoznali dôvernú blízkosť, súcit, posilu, láskavú starostlivosť, opateru a nehu pravej Matky. Netúžime po tom, aby sa slzy na ikone znova objavili; túžime však, dobrá Matka, po tvojej ustavičnej blízkosti, sprevádzaní a láske. Sprevádzaj nás a vyučuj, teš a povzbudzuj, chráň a ukazuj smer, aby sme poslušne a ochotne robili všetko, čo od nás žiada tvoj Syn a náš Pán, Ježiš Kristus, aby sme boli živými svedkami toho, čo žil a učil, a to rovnako vo chvíľach pokoja ako aj v čase tvrdých skúšok. Nech nám tvoje prosby pred trónom Vládca celého sveta dopomôžu k večnej spáse, aby sme mohli spolu s tebou, so zbormi anjelov i so všetkými svätými radostne oslavovať a ospevovať Otca i Syna i Svätého Ducha, teraz i vždycky i na veky vekov.

Lud: Amen.

Kňaz: Premúdrost'!

Lud: Č'estnejšia si ako cherubíni * a neporovnateľne slávnejšia ako serafíni, * bez porušenia si porodila Boha Slovo, * opravdivá Bohorodička, vebíme ťa.

Kňaz: Sláva tebe, Kriste Bože, naša nádej, sláva tebe.

Lud: Sláva: I teraz: Pane, zmiluj sa. (3x) Požehnaj.

Kňaz: Kristus, náš pravý Boh, na prosby svojej prečistej Matky, ktorej divotvornú klokočovskú ikonu s láskou uctieваме, prepodobných a bohonosných našich otcov a všetkých svätých, nech sa nad nami zmiluje a spasí nás, lebo je dobrý a miluje nás.

Lud: Amen.